הנאשם כשיחה עם שר־הכטחון ההודי, קרישנה מנון, כאו"ם (1958)
„האם נחקרת אי־פעם בארץ על תוכן שיחות אלה?"

נות, כמו המלים חופש, שלום ודמוקרטיה, איבדה את ה־משמעות הברורה שלה. אבקשך לפרט את השאלה.

הסניגור: אשאל אותך בצורה אחרת. האם אתה מתנגד לסולידריות יהודית בעולם?

הנאשם: להיפך. אני נאשם במשפט זה דווקא מפני שאני דוגל בסולידריות זו ומאמין שגוף ישראלי חייב לנסות למצוא לשון משותפת עם גופים בפזורה היהודית.

הסניגור: האם אתה מתנגד לעליה יהודית?

הנאשם: להיפך. אני מטיף בכל הזדמנות לעליה יהו־דית המונית ומזורזת, כדי להגדיל ככל האפשר את האומה העברית בארץ. אני טוען כי המשטר הנוכחי בישראל מחבל בעליה זו ומונע אותה על־ידי מדיניות בלתי־אחראית, אי־יכולתו ו־ רצונו לפעול ברצינות למען השלום במרחב ול־מען [illegible] כלכלה מבוססת במדינה.

ה[illegible]תה רוצה לנתק את ישראל מיהודי העולם?

ה[illegible] לזיקה הדדית בין ישראל והפ־זורה [illegible]משל, שעל ישראל לפעול נגד שגאו[illegible]ני רוצה שיהיה ברור כי המ־דינה [illegible]העברית החדשה, ולא לאומה עולמ[illegible]ת למי שמשלם בה מסים, למי[illegible]ר את גורלו לחיים ולמוות בגורי[illegible]

ה[illegible]מתנגד לאידיאולוגיה הציו־נית?

ה[illegible]מושנת, שאינה מתאימה למצי[illegible]ל הצדדים. היא מזיקה למדי[illegible]שש שאחד־עשר מיליוני יהודי[illegible]חב ולגרש את הערבים. היא [illegible] בברית־המועצות וב־מארו[illegible]חראים למדיניות מדינת ישרא[illegible]הדגיש את הסולידריות והזיק[illegible]עולם, מבלי לטעון שהם אותו[illegible]ה צריכה לבוא בארץ לאומי[illegible]עתידה בארץ ובמרחב.

הפ[illegible]דעות אלה?

הנ[illegible]להפיץ אותן בכל האמ־צעים, [illegible]היחידה לשבירת המצור הערבי[illegible]ש כי הדרך הנוכחית מובילו[illegible]לאומית.

הפ[illegible]ת אלה גם עם אישים זרים?

הנא[illegible]עליהם בפני מנהיגים יהודיים[illegible]עולם כולו. פירסמתי דו"חים[illegible]וכיתי לתגובה חיו־בית מ[illegible]המדינה.

הסנ[illegible]

הנא[illegible]טאן מודרן של סאר־טר, שפ[illegible]יהודית באמריקה. ב־אותו יו[illegible]ערב, הופיעה בארץ הידיעה[illegible]על רעיונותי כעל הדרך לו[illegible]

הסני[illegible]ן על שיחותיך עם האישים[illegible]

הנא[illegible]

הסניג[illegible]ה האמריקאית למען היהדות?

הנאש[illegible]אישים אמריקאים חשובים,[illegible]ארבורג והאדמירל לואיס שו[illegible]שיש טעם בבירור רעיוני הד[illegible]

הסניג[illegible]הזה, במידה שהן ידועות לך[illegible]

הנאש[illegible]השקפות הקרובות לנו, כגון[illegible]אומה עברית חד־שה בארץ,[illegible]וכמה מהשקפותיו ומעשיו ב[illegible]ר להבהיר את ה־מצב, ואף [illegible]נות כמה עמדות.

הפניגו[illegible]גוף שהוא מיעוט

הנאשנ[illegible]

קטן בין [illegible]ן אכזרי על־ידי מכונת־תעמ[illegible]בהכרח לעקשנות ולמרירות,[illegible]א מקפיד, למשל, להפריד כו[illegible]ישראל לבין ה־אינטרסים [illegible]ובין גוף ישר־עלה על [illegible]

אלי לאומי עשוי לשנות מצב־רוח זה, להבהיר לו את החיוב הרב שבעצם קיום המדינה, לעניין אותו בבעיות ישראליות ובמפעלים ישראליים. אני מאמין שמגע כזה יהיה לטובת המדינה, שיקשור לישראל כוחות נוספים ביהדות אמריקה.

הסניגור: אבל אתה מדבר גם על רעיון של אירגון יהודי עולמי. לאיזה צורך? כדי להילחם בציונות?

הנאשם: שטויות. אין טעם להילחם בציונות, מפני שה־ציונות, כרעיון, מתה עם הקמת מדינת ישראל. בכך מודה גם ראש־הממשלה. אבל לדעתי טוב שיהיו קיימים כמה גו־פים יהודיים עולמיים, כדי שהעם היהודי לא יידבר רק בקול אחד. דווקא גוף יהודי בלתי־ציוני יכול, למשל, לבוא במגע עם חוגים חיוביים בעולם הערבי ולקשור שם קשרים ש־יאפשרו בבוא היום התקפת־שלום רצינית. דווקא איש כמו ברגר יכול להועיל בשטח זה.

הסניגור: כיצד?

הנאשם: לפני כמה חדשים ביקר ברגר במצרים, בירדן ובארצות ערביות אחרות. מכיון שאינו מזוהה עם התנועה הציונית, נתקבל בסבר פנים יפות. כפי שפורסם אז בעתונות, הרצה בפני אישים מרכזיים בקאהיר ובעמאן, ומסר להם גם על העיונות הפעולה השמית. כך נודע לחוגים נוספים בעולם הערבי שקיים בישראל ציבור המתיחס בחיוב ללאר־מיות הערבית, הדוגל בקו ניטראליסטי והמאמין כי עתיד המרחב יתבסס על ברית בין הלאומיות העברית והלאומיות הערבית. גם זה, לדעתי, לטובת המדינה.

הסניגור: אתה ביקשת ממנו לעשות זאת?

הנאשם: לא. כפי שציינתי במכתבי, התקשרות רצינית יכולה לנבוע רק מבירור רעיוני עקרוני. בירור זה לא התקיים עדיין.

הסניגור: מדוע, לדעתך, מנסה המנגנון הרשמי לחבל בהקמת ארגון יהודי עולמי חדש?

הנאשם: זה די מובן. המשטר הקיים תלוי בכספי העולם, הזורמים לידיו. לכן חיוני בשבילו לקיים בידיו מונופול מוחלט על כל מגע בין ישראל לבין יהודי העולם. עצם קיומו של המשטר תלוי במונופול זה. זוהי נקודת־התורפה העיקרית שלו. על כן טבעי שהוא לוחם בכל האמצעים נגד התחרות במשטר זה. המשפט הנוכחי הוא רק חלק ממלחמה נואשת זו.

הסניגור: תודה רבה.

★ ★ ★

התובע: מר אבנרי, אתה שלחת מכתב זה מאיטליה. מדוע?

הנאשם: מפני שהייתי באיטליה כשהתפניתי לכתוב אותו.

התובע: ואם אגיד לך שעשית זאת מפני שרצית להע־לים מכתב זה מעיני ממשלת ישראל?

הנאשם: אינני אדם כל כך נאיבי. יש לי נסיון מסויים עם מנגנון־החשוך. היה מובן מאליו בשבילי כי מנגנון זה מקיים סוכנים במועצה האמריקאית למען היהדות, כמו בכל מוסד אחר העשוי להזיק לאינטרסים של מר בן־גוריון.

מכתבי הקודמים לברגר ולשאר הגופים היהודיים נשלחו דרך דואר ישראל.

התובע: אם כן, מדוע הוספת למכתב הערה בכתב־יד שבו הזהרת את ברגר כי תשובתו תעבור „צנזורה בלתי־רשמית" בישראל?

הנאשם: אני פועל מזה שנים מתוך הנחה שכל מילה היוצאת מפי או מתחת לעטי מתוייקת בתיקי מנגנון־החושך. אני חושב להוגן להזהיר גם את הזולת שמצב מחפיר ובלתי־חוקי זה קיים אצלנו.

התובע: כתבת במכתבך שאתה מתכוון „ללחום במנגנון הציוני לאורך כל החזית". איך אתה מיישב משפט זה עם טענתך שהגוף היהודי העולמי, שאתה יוזם אותו, לא יילחם נגד הציונות?

הנאשם: יש הבדל בין מלחמה בציונות לבין מלחמה במנגנון החי על חשבון הציונות. המנגנון הציוני רובץ כעלוקה על גופה של הפזורה היהודית. הוא מורכב מציונים מקצועיים שאינם חולמים לבוא אי־פעם לישראל, ומשליחים של מפלגות ישראליות, המפקיעות את כספי היהודים כדי לקנות קולות בארץ. אני חושב שמנגנון זה הוא מושחת ומזיק, שהוא מפריע להבנה אמיתית בין האומה העברית בישראל לבין יהודי העולם.

אב בית־הדין: אם התובע גמר את החקירה, הנני מכריז על הפסקה. בישיבה הבאה נשמע את הסיכומים.

★ ★ ★

(הישיבה מתחדשת)

התובע: אקצר בדברי. דומני שאין צורך להרבות במלים. אני חוזר על ההאשמות שפורסמו בעתונות. הנאשם מודה ששלח לראבי פרו־ערבי מכתב ובו הציע לו להקים חזית אנטי־ציונית עולמית. עובדה זו לא התערערה במהלך המשפט, ופירושה בגידה במדינה ובעם היהודי. אני מבקש להרשיע את הנאשם.

הסניגור: אני מסכים עם חברי המלומד שאין צורך להרבות במלים, אם כי כותנתי הפוכה.

במשפט זה התברר כי הנאשם נפל קרבן למסע־השמצה מאורגן ומתוכנן היטב. מנגנון מסתורי מסויים השתלט באמצעים בלתי־חוקיים על מכתב פרטי. מכתב זה הוחדר לעתונים הכפופים למשטר, אולם לא בנוסח האמיתי המלא, המדבר בעד עצמו, אלא בצורה מסולפת, בתוספת כותרות יפירושים שאין להם כל קשר עם המכתב.

יוזמי המסע הזה ידעו כי קוראים רבים אינם טורחים לקרוא את הידיעות בעיון, מילה במילה. קוראים אלה מסתפקים בכותרת ובקריאה שטחית. מתוך הפרסומת הצע־קנית של מעריב, דבר, על המשמר ועתונים אחרים, קיבלו את הרושם כי הנה נתגלה במקרה קשר סודי בין הנאשם לבין אויבי המדינה, הזוממים להשמידה. הנאשם אינו מופיע כאדם בעל דעות מסויימות, המאמין בדעותיו בתום־לב וה־משתדל להפיצן בגלוי ולעיני כל, אלא כמפלצת מתועבת, המקיימת קשרים מחתרתיים וזדוניים עם אויבי העם.

אולם מה נאמר בעצם במכתב המשמש בסיס לתביעה זו? אין הוא מציע מאומה, אלא פגישה לשם בירור רעיוני — והנאשם מציין בו בפירוש שאין הוא בטוח שיש מקום לשיתוף־פעולה. הוא מציין גם כי שיתוף־פעולה כזה צריך להתבסס על ההכרה באומה העברית החדשה ובצרכיה — היינו על רעיון לאומי עברי, על חיוב הפטריוטיזם הישראלי.

במשפט זה נתברר כי דווקא בשטח זה אין הבדל מעשי בין גישת הנאשם לבין גישת ראש־הממשלה. התנגדות המשטר לפעולה זו של הנאשם, ואירגון מסע־ההשמצה נגדו, נובעים רק מאינטרס אנוכי: למנוע קשרים פוליטיים בין אזרחים ישראליים לבין יהודים בחוץ־לארץ, העשויים להזיק לאינטרסים המפלגתיים והכלכליים של העסקנים הציוניים והישראליים.

כבוד בית־המשפט, במהלך המשפט הובהר כי הנאשם פעל מתוך מניעים פטריוטיים. אין זה מתפקידו של בית־משפט זה להחליט אם דעותיו צודקות או בלתי־צודקות. אולם בית־המשפט חייב לקבוע כי פעולתו לא זו בלבד שאינה בגדר בגידה, אלא שהיא מכוונת לטובת המדינה — בעוד שדווקא כוונות משמיציו מופקפקות ביותר.

אני מבקש, איפוא, שלא להסתפק בזיכוי מוחלט של הנאשם, אלא להוקיע בפסק־הדין את מארגני מסע־ההשמצה המתוכנן והמכוער הזה.

(המשפט נדחה לשם מתן פסק־דין.)

הפירסומת על ה„גיזוז": עתונות בארבע שפות
„אני טוען שהיה זה מסע־השמצה מתוכנן, לצורך אינטרסים מפלגתיים אנוכיים..."